

Luka Željko Balvan

Rodio se 1967. god. u Banjoj Luci u rimokatoličkoj obitelji kao četvrto dijete svojih roditelja, oca Mirka i majke Ane.

Početkom srednje škole osniva s prijateljima glazbenu skupinu i za cijelo vrijeme srednje škole zajedno nastupaju prigodom proslava rođendana, vjenčanja, u hotelima, restoranima i ljetnim terasama na moru. Godine 1986. upisuje Fakultet strojarstva u Zagrebu, gdje je apsolvirao na Višoj školi.

Dolaskom u Zagreb dolazi u dodir s katoličkim seminarima za evangelizaciju i duhovnim vježbama koje vode istaknuti hrvatski teolozi. Od tog trenutka počinje njegovo duhovno radanje i spoznaje kako je duhovna dimenzija vrlo važan i bitan element u čovjekovom životu.

God. 1993. izdaje svoj prvi album "Ne boj se, jer ja sam s tobom". Kreće na samostalne turneje po Hrvatskoj, Italiji, Njemačkoj, Francuskoj, Austriji te nastupa u sklopu hodočašća mladih po cijeloj Europi.

Video-spotovi mu se prikazuju u emisijama na HTV-u "U početku bijaše riječ", "Mir i dobro", "Dobro jutro Hrvatska", "Slikom na sliku", "Cro-pop rock", "Hit depo", te na OTV-u i drugim lokalnim TV postajama.

U proljeće 1995. god. izlazi mu drugi album pod naslovom "Samo me jednom pogledaj". Odlučuje se na jedan pomak u izboru pjesama te pjeva Bogu, obitelji, domovini, uz prisutnost stalnog mota "pjesme Bogu i čovjeku".

U suradnji s Banjalučkim vikarijatom i Zajednicom Hrvata sjeverozapadne Bosne započinje projekt "Ima jedan grad". Krajem 1995. godine završeno je snimanje pjesme i glazbeno-dokumentarnog video-spota.

Od izlaska prvog albuma intenzivno razmišlja kako bi duhovna obnova u narodu preko pjesme došla do svake obitelji. U tom pogledu osmislio je nacionalni projekt "Vjeronaučne pjesme za sve uzraste", a 1997. "Marijanske pjesme za sve uzraste".

U ljeto 1997. god. otvara glazbeno-izdavačku kuću "Gitara", koja se bavi izdavanjem nosača zvuka i izvršnom produkcijom. Projekt "Božićne pjesme - ususret trećem tisućljeću", prvi je gdje se "Gitara" pojavljuje kao izdavač sa HKR-om.

Prigodni interview s katoličkim kantautorom **gosp. Lukom Željkom Balvanom**, prilikom njegova gostovanja u samostanu sv. Franje Asiškog u Imotskom, i sudjelovanja u glazbenom animiranju tamošnje duhovne obnove za mlade imotske krajine!

***Počeci:** Gospodine Balvan, željeli bismo s Vama progovoriti riječ-dvije o suodnosu i (ne)susretljivosti klera i laika u Crkvi u Hrvata, i to poglavito mladih vjernika laika. Gdje je po Vama problem, ako on uopće postoji?*

***Luka:** Na početku našega razgovora htio bih pozdraviti prijatelje franjevence iz provincije Presvetog Otkupitelja, te sve čitatelje Vašega lista.*

Čitajući prije par godina dokumente II. vatikanskog sabora, otkrio sam koliko Katolička Crkva želi žarko obnavljati sve više suradnju između klera i laika, poglavito današnje mladeži. Međutim, isto tako putujući i pjevajući po mnogim našim župama u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini i šire u inozemstvu, spoznao sam kako mnogi problemi nastaju zapravo zbog ljudske nedosljednosti i nespremnosti da *do kraja* i predano žive poslanje koje su odabrali. Fenomen površnosti je jednako prisutan, kako kod klera, tako i kod najvećeg dijela vjernika laika!

Počeci: *U kojem području djelatnosti vidite šansu Crkve, odnosno, perspektivu dijaloga između 'vođa' i 'vođenih', između 'umornih i nedovoljno kreativnih' i 'onih vjernika laika probuđene religioznosti' koji su žedni tog iskustva da ih se konačno više uvažava u 'promidžbi' vlastitog vjerničkog iskustva?*

Luka: Najveću šansu vidim u pastoralnom djelovanju. Vjerujem da svaki čovjek ima neke talente koje mu je Bog dao. Te talente valja otkriti i nastojati ih razviti kroz oblik međusobne suradnje. Često sam se puta uvjerio u mogućnost dobre i uspješne suradnje u liturgiji. Zbog toga je potrebno iz dana u dan *graditi mostove uzajamnog povjerenja* kojemu bi krajnji cilj imao biti zajednički proslaviti Boga i navješćati Radosnu vijest svima. Isus je živ i prisutan i danas, upravo kao i prije 2000 godina. On nam želi biti prijatelj!

Počeci: *Kako biste komentirali sintagmu: Mladi - budućnost Crkve, ali i Crkva budućnosti?*

Luka: Vjerujem da svako životno razdoblje ima svoj duboki smisao i da nije slučajno da je Bog to tako osmislio. Mladi ljudi su uvijek bili pokretači promjena. Veliko je iskustvo za mene kada mladi čovjek *riskira s povjerenjem u Boga* započeti posao i konačno dopustiti Bogu da ga kroz taj posao vodi i da taj posao završi.

Počeci: *Nakon brojnih nastupa na različitim okupljalištima mladih vjernika, ne stječete li dojam da je Crkva, ipak i unatoč svemu, još uvijek tuđa i neprivlačna značajnom broju ljudi? Ili, smatrate li da veliki broj ljudi, nakon što su konačno postali osjetljivi za religiozno, božansko (sveto) ipak tu svoju religioznost ne uspijevaju 'integrirati u crkvenost'?*

Luka: Bio sam na europskom susretu mladih s papom Ivanom Pavlom II. u Loretu (Italija) 1995. godine, na svjetskom susretu hrvatske katoličke mladeži u Splitu 1996. godine, gdje sam i nastupio, te na svjetskom susretu mladih s papom u Parizu 1997. god.

Na tim sam susretima vidio koliko mladi zapravo vole Crkvu i žele biti s njom, a nadasve žele biti Crkva. Na takvim skupovima uvijek me dirne spoznaja koliko mladih na jednom mjestu u ime jednog Boga, koji ih uvijek čeka raširenih ruku pružajući im mogućnost da budu bolji ljudi i vjernici.

Počeci: *Dok nas je u prošlosti mučio bauk neslobode, teško breme društvenih smetnji i različite zabrane javnih nastupa, ne čini li Vam se proturječnim da se naš nekadašnji problem neslobode izrodio u današnji problem slobode, gdje nas sloboda satire, gotovo zlostavlja, svojom zahtjevnošću? Tako da Crkva, drugim riječima, ne uspijeva u današnjem društvu plasirati jasnu sliku o sebi, te nekako pluta na valovima prijezira,*

odnosno, poklonstva prema onom konvencionalnom!?

Luka: Koliko je čovjek-vjernik slobodan u sebi, toliko će biti slobodna Crkva. Ako sam u miru s Bogom, sa samim sobom i s drugim ljudima, tek tada mogu doživjeti istinsku slobodu. Za mene osobno najveći istinski doživljaj slobode je bio kada sam duboko u sebi spoznao da me Bog voli, da mi prašta, da računa sa mnom. Zato Ga želim proslaviti kroz pjesmu, glazbu i riječ.

Crkva je često bila na udaru, baš kao i Krist. Od mnogih nije bio shvaćen, ali On je praštao i na kraju dao život za mene da bi se ja mogao spasiti i iskusiti Božju ljubav. Jedino oni ljudi koji nisu doživjeli istinski susret s Bogom, mogu osjećati prijezir prema njegovoj Crkvi. Postoje mnoge rane na duši i srcu koje valja liječiti. Nastojim razvijati dar duboke vjere, da unatoč zlu koje je oko nas, Bog pobjeđuje. I dokle god to budem vjerovao, smatrat ću se članom Crkve.

Počeci: *Konačno, kao čovjek čiji tekstovi odišu određenim iskustvom Boga, kako možete dokazati svoju vjeru da, zapravo, Vi ne nastavljate 'uzaludnu bitku' s unaprijed promašenim ciljevima, imajući trajno u vidu oskudne društveno-kulturne, pa i vjerske prilike? Što Vas to tjera naprijed na započetom putu?*

Luka: Isus je rekao po plodovima ćete prepoznati čovjekov život i posao. Mnogima su pomogle pjesme koje skladam i pjevam kao riječi utjehe, ohrabrenja, ljubavi i mira. najdraži su mi nastupi za bolesne i za one koji se osjećaju ostavljenima i usamljenima kad s njima mogu podijeliti dar Božje ljubavi i blizine. Jednom me je dirnulo kad mi je prijateljica rekla kako je pred porod prvog djeteta slušala moju pjesmu "Ne boj se, jer ja sam s tobom" i kako joj je to pomoglo. Ne želim dokazivati svoju vjeru, već želim da ljudi preko mene dožive Božju ljubav. Često sam htio odustati od svog poslanja, ali Bog mi je uvijek pokazivao plodove koje je preko mene učinio i to mi je davalo snage da idem dalje. Mislim da ljudi preko mojih nastupa mogu doživjeti i moje gledanje na svijet i na život.

Želio bih završiti riječima koje sam osobno doživio: "Isus je isti danas, jučer i sutra!"

*Razgovarao:
Fra Joško Kodžoman*